

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra O.T.

Citation: Andersen, H. C.: "O.T.", i Andersen, H. C.: *O.T.*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 110. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen04val-shoot-idm140137150186848/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2021)

Anvendt udgave: O.T.

han i en Slags militair Frakke og med stivt Halsbind. Han var alt dybt inde i *Polignacs* Ministerium og Julidagens Triumph, men havde altid det Uheld at forblande *Lafitte* og *Lafayette* med hinanden. Sønnen af Huset talte kun om Tyrekalve. Hans Borddame var en lille Jomfru fra Holstebro, hun sad pyntet som en Confirmant, med sort Silkekjole og med rødt Langshawl. Hun var i Stads, for hun var jo i Besøgeise. Samme Jomfru kunde ellers sye Skræddersyning og blæse paa Fløite, dette sidste gjorde hun med en Slags Undseelse; ellers talte hun godt for sig, især om sørgelige Begivenheder. Viinflasken gik kun om ved den øverste Deel af Bordet; Svenden og Moster drak Øl; men det brusede deiligt, der var sat Rosinstilke paa.

«Det er en brav Mand, Contoirchefen, som De faaer til Curator, Hr. *Thostrup*!» sagde Herren i Huset. «Jeg staaer i Rapport med ham.»

«Men det er dog besynderligt,» afbrød Fruen, «at han kun har een af sine fem Døttre forlovet. Gaaer Pigerne ikke bedre af i *Kjøbenhavn*, hvad skal man saa sige herovre?»

«Nu hjælper vel Hr. *Thostrup* paa een af dem!» sagde Manden. «Der ere Penge og De har jo ogsaa en Skilling; faaer De saa et Embede, kan De leve *in floribus*!»

Maren rødmede, skjøndt der ikke var noget at blive rød over; hun slog endogsaa Øinene ned.

«Hvad skal Hr. *Thostrup* med een af dem?» tog Fruen Ordet. «Han skal have en jydsk Pige! der er jo kjønne Frøkener nok herovre paa Herregaardene!» tilføiede hun og lagde det bedste Stykke paa hans Tallerken.

«Give de kongelige Skuespillere nogle kjønne Syngestykker?» spurgte *Maren* og gav Samtalen en anden Retning.

Otto nævnede forskjellige Stykker, deriblandt: *Jægerbruden*.

«Det skal være forfærdeligt!» sagde Lieutenanten. «Ulvesvælget skal være saa naturligt, med et Vandfald og en Ugle, der slaaer med Vingerne. Borgemesterens *Mimi* har faaet Brev fra en Jomfrue i Aarhuus, som har været i *Kjøbenhavn* og seet det. Det var saa skrækkeligt, at hun holdt for Øinene og havde nær faaet Ondt paa Komoedien. Det er et prægtigt Theater, de have!»

«Ja, men vort lille Theater var dog ganske net!» sagde Fruen. «Det var ret kjedeligt, at det Dramatiske saaledes skulde gaae ind. Det sidste Stykke, vi gave, det husker jeg saa godt. Det var: *de Sandseesøse*; da laae jeg syg. Jeg vilde saa gjerne see det, og saa var hele Personalet saa